

ΕΝ ΠΟΡΤΟΓΑΛΛΙΑΙ

ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ Α'.

Ὁ πρό τινων ἡμερῶν ἀποδιδώσας Βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας Λουδοβίκος Α' ἐγεννήθη τῷ 1838 ἐκ τοῦ γάμου τοῦ Φερδινάνδου μετὰ τῆς Μαρίας θυγατρὸς τοῦ Δὸν-Πέτρου Α', αὐτοκράτορος τῆς Βρασιλίας. Ἀποθανόντος τοῦ μεγαλειτέρου αὐτοῦ ἀδελφοῦ ἐκ τῶν ἐπιπολαζόντων τῷ 1864 ἐν τοῖς περίξ τῆς Λισβώνας πυρετῶν ἐκλήθη οὗτος εἰς τὸν θρόνον. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ἐνυμφεύθη τὴν πριγκιπέσσαν Μαρίαν θυγατέρα τοῦ Βίκτωρος Ἐμμανουὴλ ἄγουσαν τὸ 15 ἔτος τῆς ἡλικίας τῆς. Ἐκ τοῦ γάμου τούτου ἐγεννήθη ὁ σήμερον βασιλεύων ἐν Πορτογαλλίᾳ Κάρολος Α'. Ὁ ἀποθανὼν μονάρχης ἦτο δημοτικώτατος, διότι ἦτο ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος, ἔνεκα δὲ τούτου ἄριστος εἶνε ἡ λύπη, ἣτις ἐπικρατεῖ ἀκόμη ἐν τῇ Κράτει ἐκείνῃ οὐ τὰς τύχας τόσοι δεξιῶς ἐπὶ πολλὰ ἔτη διηύθυνεν. Ἐχὼν πνεῦμα ἐπιδεκτικὸν οὐχὶ κοινῆς ἀναπτύξεως ἐνόησε νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸ φυσικὸν τοῦτο δῶρὸν τοῦ ἀσχιολομένου μετὰ θαυμασίου ζήλου τόσοι εἰς τὴν ἐστρουμένην καὶ τὰ μαθηματικά, ὅσον καὶ εἰς τὴν Μουσικὴν καὶ τὴν Φιλολογίαν. Διὰ τῆς θαρβύτου ἐπεδείκνυε δεξιότητα οὐχὶ κοινοῦ τεχνίτου, διὰ δὲ τῆς μελέτης τῆς συγχρόνου φιλολογίας ἀνθρώπων διαπρεπῆ κατέχοντα ἐν τοῖς γράμμασι θέσιν. Ἰδίως ἠρέσκετο νὰ ἐνδιατρίβῃ εἰς τὴν γαλλικὴν καὶ ἀγγλικὴν φιλολογίαν.

ΚΑΡΟΛΟΣ Α'.

Ὁ υἱὸς τοῦ Λουδοβίκου Κάρολος Α' ὅστις ἀνῆλθεν ἤδη τὸν Πορτογαλικὸν θρόνον εἶνε 26 ἐτῶν. Ἀναμνήσκει τὴν χαρίεσσαν νεότητά τοῦ πατρὸς του καὶ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἀειμνήστου Μονάρχου. τοὺς κυανοὺς ὀφθαλμοὺς του, τὸ λευκὸν τῆς ἐπιδερμίδος του χρῶμα, τὸν ξανθὸν καὶ λεπτὸν μύστακά του. Ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ καλλιεργεῖ τὰς ὡραίας τέχνας καὶ τὰ γράμματα τρέφων ἄσθεστον ἔρωτα πρὸς τὰς ὑδατογραφίας. Τῷ 1886 ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ Κόμητος τῶν Παρισίων, καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ὁ Λουδοβίκος ἀφῆκε τὴν τελευταίαν πνοήν του ἡ βασίλισσα μήτηρ του σιτραφεῖσα πρὸς τὸν Κάρολον τῷ εἶπει: «Σὲ εὐλογῶ ὡς μονάρχην καὶ εὐχομαι νὰ καταστῇς καλὸς Βασιλεὺς, ὅπως ὑπῆρξες καὶ καλὸς υἱός».

ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΟΡΤΗΣ

Ἡ φαντασμαγορία τῶν τελευταίων ἐορτασίων ἡμερῶν παρήλθε καὶ τὸ πρῶτον καθεστὼς ἐπανερχεταί πεζότατον. Ὁ συμπαγὴς ἀνθρώπινος ὄγκος, ὁ καλύπτων τὰς πλατείας κατὰ τὴν ὄραν τοῦ περιπάτου ἐπαισθητῶς ἡλαττώθη· δύναται τις νὰ διέλθῃ διὰ τῶν πεζοδρομίων τῆς ὁδοῦ Σταδίου, νὰ εὕρῃ μίαν θέσιν εἰς τὸ ἐστιατόριον, μίαν ἔδραν εἰς τὸ καφενεῖον. Αἱ ἐορταὶ ἔληξαν καὶ οἱ ξένοι ἀπέρχονται σωρηδόν, ὅπως ἤλθον. Εἰς τὸ καλόν, ἀγαπητοὶ ξένοι! καλὸν κατευόδιον! Αἱ εὐχαὶ τῶν ξενοδόχων, τῶν ἀμαξηλατῶν καὶ τῶν ἄλλων ὅσοι ἐκαζάντησαν ἀπὸ τὰ χρήματά σας σὰς προπέμπουν. Ὑπάγετε, ὦ ξεῖνοι, καὶ ἀγγεῖλατε οὐ μόνον τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς, ὅτι ἡμεῖς τῇδε κείμεθα... ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ κ. Φιλήμονος, τοῦ κονιορτοῦ, τῆς λειψανδρίας, τῶν θεατρικῶν οὐκαζίων, τοῦ κομπογιαννίτου ἐργολάβου, τῶν βουλευτικῶν συζητήσεων κτλ. Ὑπάγετε, ἀγαπητοὶ ξένοι, καὶ ἂν εἶδετε πολλὰ πράγματα ἀλλόκοτα, ἀναλογίσθητε, ὅτι εἰς πόλιν εἰς ἣν ἐπέδραμον διὰ μίᾳς πεντηκοντακισχίλιοι τοῦλάχιστον ξένοι, ἦτο φυσικὸν νὰ συμβαίνουν πολλὰ παράξενα.

* *

Ἡ πόλις μας ἤρχισε νὰ αἰσθάνεται κάποιαν ἀνεσιν μετὰ τὴν ἀθρόαν ἀναχώρησιν τῶν ξένων, οἵτινες ἐπίσης οὐκ ὀλίγην ἀνεσιν θὰ αἰσθανθῶσιν ἐπανερχόμενοι εἰς τὰς ἐστίας των καὶ ἀπαλλαττόμενοι ἀπὸ τὴν ὀχληρὰν καὶ τόσοι δαπανηρὰν διαμονὴν ἐν τοῖς ξενοδοχείοις. Ὡστε αἱ

ἐορταὶ αὐταὶ τῶν γάμων τελειώνουν εὐτυχῶς ὅπως εἰς τὰ παραμύθια. Ἐνυμφεύθησαν τὰ βασιλόπουλα, ἐφυγαν οἱ ξένοι καὶ ἐκάθησαν καὶ αὐτοὶ καλὰ καὶ ἡμεῖς ἐδῶ καλλίτερα!

* *

Καὶ ἰδοὺ ἐν πρῶτον σημεῖον τῆς ἐπανόδου ἡμῶν εἰς τὸ πρῶτον καθεστὼς, ἡ πληθὺς τῶν κακουργημάτων, τὰ ὅποια ἤρχισαν πάλιν ν' ἀναγράφωσιν αἱ ἐφημερίδες. Εἶνε πολλὰ, πᾶρα πολλὰ, τόσοι φόνοι ἐδῶ, τόσοι φόνοι ἐκεῖ...

Εἶνε τόσοι πολλοί, ὥστε θὰ συλλογισθῇ ἴσως ὁ Ἐδισων νὰ ἐφεύρῃ εἰδικῶς χάριν ἡμῶν κανένα νέον φονογράφον!

* *

Ἐχει ἄρα γε πολιτικὴν σημασίαν ἡ ἐνταῦθα ἔλευσις καὶ διαμονὴ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας;

Ἀδηλὸν· τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι, ὡς παρετήρησαν πάντες οἱ πλησιάζαντες αὐτόν, ὁ Αὐτοκράτωρ ἔχει τὰ ὧτά του πεφραγμένα διὰ βάμβακος. Ἦτο ὡς νὰ ἔλεγε πρὸς τοὺς Ἕλληνας: Δὲν θέλω ν' ἀκούσω τίποτε διὰ τὰ πολιτικά σας!

* *

Ἡ πριγκίπισσα Σοφία ἀπῆντησεν ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας τῆς ἐλεύσεώς της τὴν ζωηρὰν συμπάθειαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ. Ὅλοι ἐπιθυμοῦν νὰ τὴν βλέπουν καὶ ὅλοι καθὼς διέρχεται ἐγείρονται ὀρθιοὶ ἀπὸ τὰ καφενεῖα διὰ νὰ τὴν παρατηρήσουν καλλίτερα διερχομένην. Εἰς τοιαύτην τινὰ σκηνὴν παρευρισκόμενός τις προχθὲς ἀνεφώνησε:

— Τώρα ἐννοῶ τί σημαίνει ἡ φράσις ἐκείνη τῆς λειτουργίας: Σοφία, ὀρθοί!

* *

Ἀναμνήσεις ἐκ τοῦ βασιλικοῦ χοροῦ:

— Καὶ ἦσαν πολλοὶ εἰς τὸν χορόν;

— Ὡ, ἄρκετοί! ἦσαν βέβαια τρεῖς χιλιάδες ἄνθρωποι... καὶ πεντακόσιοι δήμαρχοι.

* *

Ἐτέρα γνώμη, μετὰ τὴν παράστασιν τῶν Περσῶν τοῦ Αἰσχύλου:

— Τί νὰ σὰς εἰπῶ!.. μοῦ ἤρесе καλλίτερα ὁ χορὸς τῶν Περσῶν παρὰ ὁ χορὸς τῶν Ἀνακτόρων.

* *

Κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διαβάσεως τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ τῶν λοιπῶν ἐπισήμων ξένων διὰ τῆς μεγάλης αἰθούσης τῶν ἀνακτόρων κατὰ τὴν ἐσπέραν τοῦ χοροῦ:

— Ποῖος εἶνε Αὐτοκράτωρ;

— Ἐκεῖνος μὲ τὴν ἄσπρη στολή.

— Καὶ αὐτὸς ποῖος εἶνε;

— Ὁ βασιλεὺς τῆς Δανίας.

— Καὶ ἐκεῖνος ὁ ἄλλος;

— Αὐτὸς εἶνε ὁ Βίσμαρκ.

— Καὶ αὐτὸς παραπέρα;

— Εἶνε... ὁ δήμαρχος Βουρῶν!!

Ἱστορικώτατον.

* *

Τὸ μόνον τὸ ὅποτον ἔκαμεν ὁ κύριος Δήμαρχος ἦτο ἐν γεῦμα προσφερθὲν εἰς τοὺς ξένους δημοσιογράφους, εἰς τὸ